

Instrumentenparade

Arie van Hoek

Instrumentenparade

Arie van Hoek

aan Angela Colbers

Instrumentenparade

Deze tekst en muziek zijn gemaakt voor jeugdconcerten van het Nijmeegs Blazers Ensemble. Het uitgangspunt is een totale tijdsduur van niet langer dan 30 minuten. Met een algemene inleiding van bijna 2 minuten en een slotparade van 2 x 3½ minuut is er aldus voor de verschillende instrumenten 1 tot 1½ minuut tijd beschikbaar. De teksten en muziek zijn bondig en compact gehouden om dit te kunnen realiseren. De teksten voor de verschillende instrumenten zijn op kennismakingsniveau, de duetten zijn illustratief voor de mogelijkheden van de instrumenten en hopelijk gaat er enige wervende werking van uit. Bij de trio's voor klarinet en fagot kan bij afwezigheid van een derde speler eventueel de tweede partij worden weggelaten. In de tabel op de laatste pagina zijn de netto spreek- en speeltijden gegeven, de reële tijd zal uiteraard wat langer zijn. Je zou de betrokkenheid van het jonge publiek kunnen stimuleren door aan het begin aan te kondigen dat ze goed op moeten letten welk instrument ze graag nòg een keer zouden willen horen. Dat kunnen ze dan op hun entreekaartje schrijven en bij de spreker (m/v) inleveren. Na afloop zal het instrument dat gewonnen heeft nog een keer spelen. Verder is een gezamenlijk muziekstuk toegevoegd als in de slotparade van een circusvoorstelling.

Arie van Hoek

Inleiding

Hallo jongens en meisjes, hier vóór jullie zit het Nijmeegs Blazers Ensemble. Dat bestaat uit muzikanten die op allerlei verschillende instrumenten spelen. Die instrumenten hebben allemaal andere **mogelijkheden** en maken hun eigen soort geluid ofwel **klankkleur** en dat willen we jullie graag laten horen.

Het eerste dat opvalt is dat sommige instrumenten van hout zijn gemaakt (**laten zien**) en andere van metaal (**laten zien**). Die worden daarom houtblazers en koperblazers genoemd. Dan is er nòg iets dat meteen opvalt: sommige instrumenten zijn heel klein (**laten zien**) en andere heel groot (**laten zien**). Wat denken jullie, worden de **hoge** tonen door de kleine instrumenten gemaakt of juist door de grote instrumenten? (**laten horen**).

Het bespelen van een instrument begint doordat er ergens iets gaat trillen. Dat kunnen bijvoorbeeld zijn de rietjes van de rietinstrumenten of de lippen van de koperblazers. Dat is de geluidsbron. We laten nu eerst horen wat voor geluid alleen het **mondstuk** van de rietinstrumenten maakt (**laten horen**). En het geluid van het mondstuk van de koperblazers (**laten horen**). Nou, je hoort het al, daar kan je geen mooie muziek mee maken. Daarom zit er aan zo 'n geluidsbron altijd een buis, de zogenaamde **resonatorbuis**. Die is gemaakt van hout of metaal. En hoe langer hij is, hoe lager de tonen die je ermee kunt spelen. Met zo 'n buis eraan wordt het gemakkelijker om naar bepaalde toonhoogtes te sturen (enkele voorbeelden **laten horen**, met en zonder resonator). De keuze van de geluidsbron en de lengte en vorm van de resonatorbuis zorgen voor het typische eigen geluid ofwel de **klankkleur** van een instrument. De laagste tonen die je op een instrument kunt spelen noemen we het lage **register** van dat instrument, de hoogst mogelijke tonen vormen het hoge register. En daartussenin zit natuurlijk het middenregister (enkele voorbeelden **laten horen**).

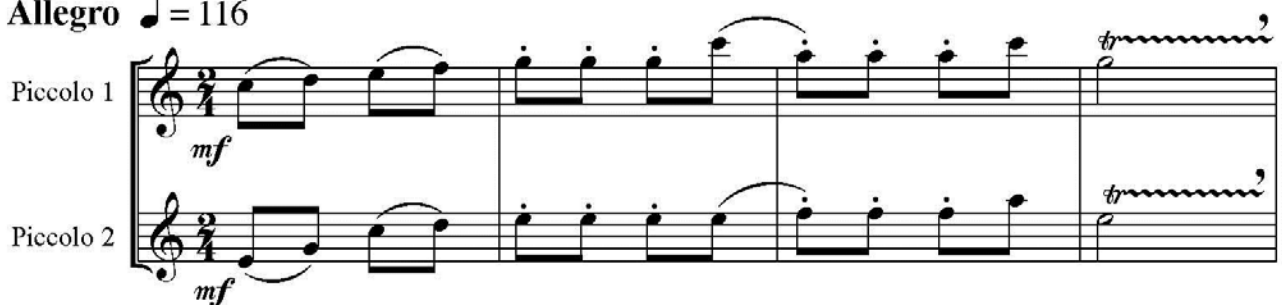
We zullen nu alle instrumenten één voor één laten spelen zodat jullie straks weten wat die allemaal voor geluiden kunnen maken.

De piccolo

De piccolo of kleine fluit is het kleinste instrument in het ensemble. Hij hoort thuis bij de houtblaasinstrumenten en hij kan héél hoge tonen maken, veel hoger dan de hoogste menselijke stem. De tonen worden bij een piccolo gemaakt door met de lippen een luchtstroom te richten op de scherpe rand van een gaatje aan het begin van de buis waardoor lucht daar gaat trillen. Dat werkt hetzelfde als dat je bij een bierflesje over de rand blaast zodat er een fluittoon ontstaat. Over de hele zijkant van de buis van de piccolo zijn gaatjes gemaakt. Door die gaten te openen of sluiten, met de vingers of met kleppen, kan je een heleboel verschillende toonhoogtes spelen. De piccolo wordt vaak gebruikt om jubeltonen over het orkest heen te strooien. Hij kan bijvoorbeeld heel gemakkelijk zogenaamde “trillers” spelen, waarbij snel tussen twee toonhoogtes wordt gewisseld (**laten horen**). Omdat de hoge tonen van de piccolo heel doordringend zijn kan hij gemakkelijk boven een héél orkest uit komen; zelfs al speelt dat hard mee.

Piccolo duet

Allegro ♩ = 116

Piccolo 1
mf

Piccolo 2
mf

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De fluit

De fluit, ook wel grote fluit genoemd, is het grote broertje van de piccolo. Hij werkt hetzelfde maar hij is alleen een stuk langer dus de tonen die er uitkomen die klinken een stuk..... lager. In het lage register kan hij mooie ronde klanken maken en in het hoge register stralend heldere klanken. Omdat hij zulke heldere klanken maakt wordt de fluit vaak gebruikt om met andere instrumenten dezelfde tonen mee te spelen. Dat levert dan nieuwe geluiden ofwel nieuwe klankkleuren op in het orkest. De fluit kan net als de piccolo goed worden gebruikt om vogelgeluiden te imiteren en beide fluiten zijn heel geschikt om snelle noten te spelen, dat wordt virtuoos spel genoemd. Fluiten en piccolo's zijn soms van metaal gemaakt maar worden dan toch houtblaasinstrumenten genoemd. Dat is omdat oorspronkelijk de fluiten van hout werden gemaakt of zelfs van riet of van bamboe stengels.

Fluit duet

Allegro ♩ = 116

Flute 1 *mf*

Flute 2 *mf*

7 *p*

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De hobo

De hobo is een dubbelriet instrument. Het mondstuk is een buisje waar twee stukjes riet of bamboe in zijn gestoken die tegen elkaar gebonden zijn. Als je daar dan lucht tussendoor blaast, kan het gaan trillen. Datzelfde kan je doen door tussen twee strak tegen elkaar gehouden grassprietten door, lucht te blazen. Dan krijg je zo 'n irritant doordringend sirenegeluid.

De resonatorbuis van de hobo is van een zeer harde houtsoort gemaakt: ebbenhout en net als bij de fluit zijn er heel veel kleppen om verschillende toonhoogtes te kunnen spelen. Het geluid van de hobo klinkt nasaal, dat wil zeggen; net alsof hij door z'n neus praat. Dat hoor je voornamelijk in het lage register. In het midden- en hoge register klinkt de hobo heel doordringend en na veel oefenen kan de hobo een heel stabiele toon produceren. Daarom wordt hij in het ensemble gebruikt om de toonhoogte van alle andere instrumenten er op af te stemmen.

Hobo duet

Andante ♩ = 80

Oboe 1

Oboe 2

mf

mp

mf

mp

mf

mp

mf

mp

3

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De althobo

De althobo is de grote broer van de hobo. De resonatorbuis is langer dus de toonhoogte van de althobo is vergeleken met de hobo dan ook een stuk..... lager. Hij ziet er ook ietsje anders uit met dat gebogen buisje aan de bovenkant en die peer onderaan. Omdat de tonen van een althobo lager zijn is de klank nog nasaler dan van de gewone hobo maar ook rustiger en serener, het doet een beetje denken aan klagende lammeren. In diverse grote orkestwerken is plaats ingeruimd voor een solo van de althobo waar deze dan zijn melancholische klanken ten beste kan etaleren.

Hobo en althobo duet

Adagio ♩ = 60

Oboe

English Horn

5

9

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De klarinet

Een klarinet is een enkelriet instrument. Net als bij de saxofoon is er slechts één riet dat tegen het mondstuk geklemd zit en dat in trilling wordt gebracht door er lucht langs te blazen. De resonatorbuis van de klarinet is net als bij de hobo van hout gemaakt en er zitten over de hele lengte van de buis een heleboel gaten en kleppen. Daardoor kan hij voor zeer virtuoos spel worden gebruikt. Net als bij de fluit en de hobo wordt de klarinet in verschillende groottes gemaakt maar van de klarinet zijn er zoveel verschillende maten dat je wel van een hele familie kunt spreken. De kortste is de kleine of Es-klarinet, de bekendste is de Bes-klarinet (**laten zien**) en minder bekend zijn de altklarinet en de basklarinet waar een extra bocht in zit (**laten zien**). En er zijn zelfs contra-alt- en contrabasklarinetten en zo vormen ze bij elkaar een heel koor van klarinetten.

Klarinet duet

Adante $\text{♩} = 70$

Clarinet in B \flat 1
mf

Clarinet in B \flat 2
mf

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De basklarinet

De resonatorbuis van de basklarinet is een stuk langer dan van de gewone klarinet en de tonen klinken dus een stuk lager. Net als bij de gewone klarinet zijn de tonen uit het lage register mooi rond van klank maar bij de basklarinet gaan de onderste tonen toch een beetje kraken. De hoogste tonen kunnen bij de gewone klarinet erg scherp en schel worden maar omdat de basklarinet niet zo hoog komt blijven de tonen rond en soms zelfs een beetje schor.

Klarinet trio

Adante ♩. = 80

Clarinet in B \flat 1 *mp*

Clarinet in B \flat 2 *mp*

Bass Clarinet *f*

8 *mp*

8 *mp*

15 *f*

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De fagot

Een fagot is net als de hobo een dubbelriet instrument. De geluidsbron wordt gevormd door twee op elkaar geklemde stukjes riet of bamboe waar lucht tussendoor wordt geblazen. De resonatorbuis is helemaal van hout en loopt van binnen door dat hout eerst naar beneden en dan naar boven om een grotere lengte te kunnen maken. Op die manier is het toch een behoorlijk lange buis geworden waarmee best wel lage tonen gespeeld kunnen worden. Verder zijn er heel veel gaten en kleppen om de verschillende toonhoogten te spelen. Het geluid van de fagot lijkt een beetje op een knorrende ouwe opa.

Fagot duet

Andante ♩ = 76

Bassoon 1

Bassoon 2

mp

6

11

f

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De contrafagot

Met de contrafagot kan je héél lage tonen spelen. Dat komt omdat, nog meer dan bij de gewone fagot, de resonatorbuis binnen in het hout een paar keer naar beneden en naar boven loopt. Dat maakt hem uiteindelijk tweemaal zo lang als bij de gewone fagot. Het laatste stuk van de resonatorbuis is bij de contrafagot soms een metalen toeter die je erop moet schuiven. Deze lage tonen kunnen goed worden gebruikt om het ritme van de muziek te ondersteunen maar ook om er een heel dreigende klank mee te maken.

Fagot trio

Adagio ♩ = 56

Bassoon 1

Bassoon 2

Contrabassoon

pomposo

mf

5 a tempo

mp

mf

9

rit.

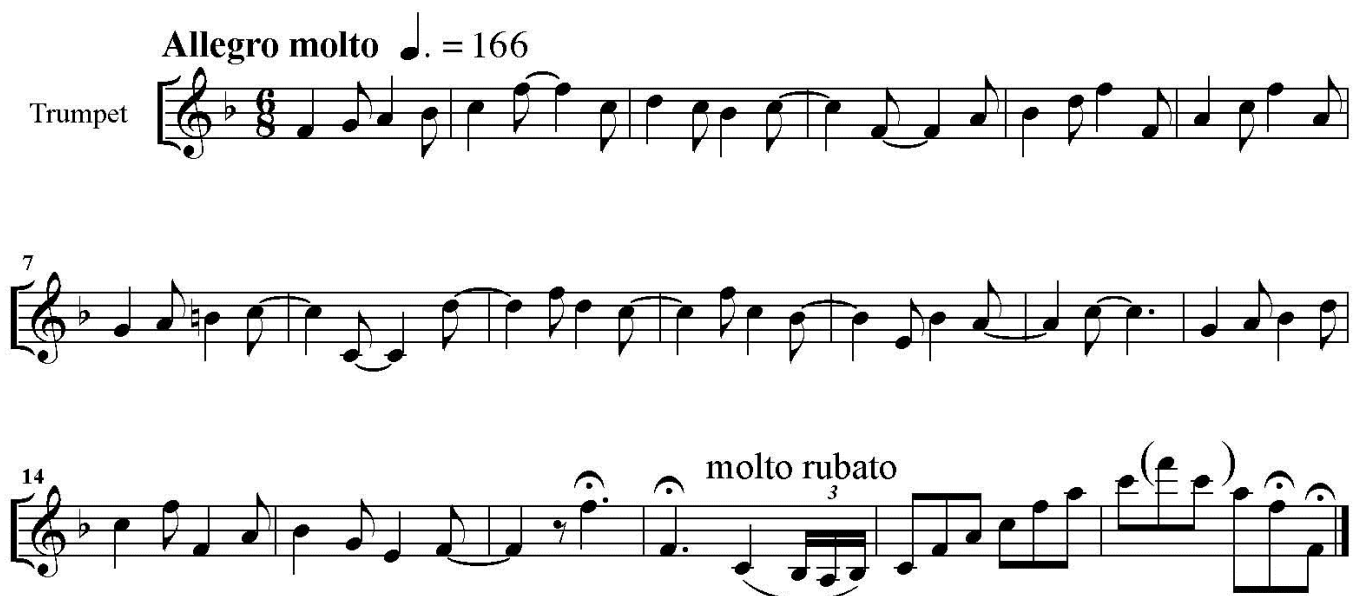
© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De trompet

Dat is duidelijk een koperblaasinstrument; het hele instrument is van koper. De geluidsbron van de trompet wordt gevormd door de strak gespannen lippen tegen het mondstuk te houden en er dan lucht tussendoor te blazen. Die trillingen komen dan terecht in de resonator. Dat is een als lus gebogen koperen buis met aan het einde een soort trechter die het geluid de zaal in stuurt. Er zitten maar drie knopjes op een trompet om verschillende toonhoogtes te kunnen kiezen. Dat lijkt gemakkelijk maar omdat je graag veel verschillende toonhoogtes wilt spelen, zal de speler heel behendig met zijn lippen en de luchtstroom moeten goochelen om al die andere tonen te kunnen spelen. Het geluid van de trompet is heel helder en zeker in het hoge register is hij soms best wel erg schel. In het orkest klinkt hij dan ook al snel te hard als je niet oppast. Maar voor het spelen van een mooie solo is de trompet natuurlijk een ideaal instrument.

Trompet solo

Trumpet **Allegro molto** ♩. = 166

7

14 *molto rubato*

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De waldhoorn

De waldhoorn is duidelijk een koperblaasinstrument. De lucht wordt in trilling gebracht door de strak gespannen lippen tegen het mondstuk te houden en er dan lucht tussendoor te blazen. Als je de resonatorbuis van de hoorn helemaal uit zou rollen zou hij wel 2 meter en 80 cm of soms wel 3 meter en 75 cm lang zijn. Zoiets maken ze in Zwitserland en Oostenrijk van hout en dan heten het alpenhoorns. Maar gelukkig hebben ze de buis van de waldhoorn heel vaak omgebogen want dan is 'ie veel gemakkelijker mee te nemen op de fiets. Omdat de hoornbuis zo lang is kan hij heel lage tonen maken. Er zijn maar drie of vier ventielen om de toonhoogte te kunnen kiezen dus alle andere tonen moeten worden gemaakt door behendigheid van de speler met zijn lippen en de luchtstroom. Hoornisten zijn blijkbaar heel bescheiden lieden want ze spelen nooit recht het publiek in maar altijd maar een beetje naar achteren. Die rechterhand in de trechter (beker heet die eigenlijk) dient om de toonhoogte een beetje bij te kunnen sturen.

Waldhoorn duet

Allegro ♩ = 104

Horn in F 1 *mf*

Horn in F 2 *mp*

6 *p*, meno mosso

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De tuba

Het woord tuba wordt gebruikt om verschillende lage koperblaasinstrumenten aan te duiden, niet zozeer een specifiek model instrument. En lage koperblaasinstrumenten, daar zijn er een heleboel soorten van, ook in verschillende groottes. Deze tuba is eigenlijk een bastuba. De naam zegt het al, hij kan heel lage tonen spelen. De lengte van de resonatorbuis kan wel tot 5½ meter lang zijn. Gelukkig hebben ze die buis netjes opgerold om het instrument een beetje handelbaar te maken. Het moeilijkste met dit instrument is om mooi fluweelzacht te kunnen spelen. Want als hij maar even stevig adem haalt dan kan 'ie heel het ensemble wel van het toneel aftoeteren. De kunst van het samenspel is juist, om met elkaar in balans te spelen. Dat heet; muziek maken. En onze tubaspeler is daar een meester in, luister zelf maar.

Tuba solo

Allegro $\text{♩} = 90$

Bass Tuba

p tweede maal *mf*

5

11

f

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

De contrabas

De contrabas is natuurlijk geen blaasinstrument maar een strijkinstrument. De geluidsbron is hier een snaar die in trilling wordt gebracht door er een strijkstok langs te wrijven. En de resonator is die grote houten kist die er aan vastzit. Er zitten vier snaren op (en soms vijf) die verschillend van dikte zijn. Met die knopjes bovenaan worden de snaren op de juiste trekspanning gebracht om precies de goede toonhoogte te geven. Alle vier de snaren hebben een andere toonhoogte. Met iedere snaar kan je dan weer een andere toonhoogte maken door een gedeelte van de snaar af te klemmen met je vinger zodat een kleiner deel van de snaar gaat trillen en dan krijg je een hogere toon. En je kunt ook in plaats van langs de snaar strijken er aan trekken of plukken en dat heet dan pizzicato spelen.

Contrabas solo

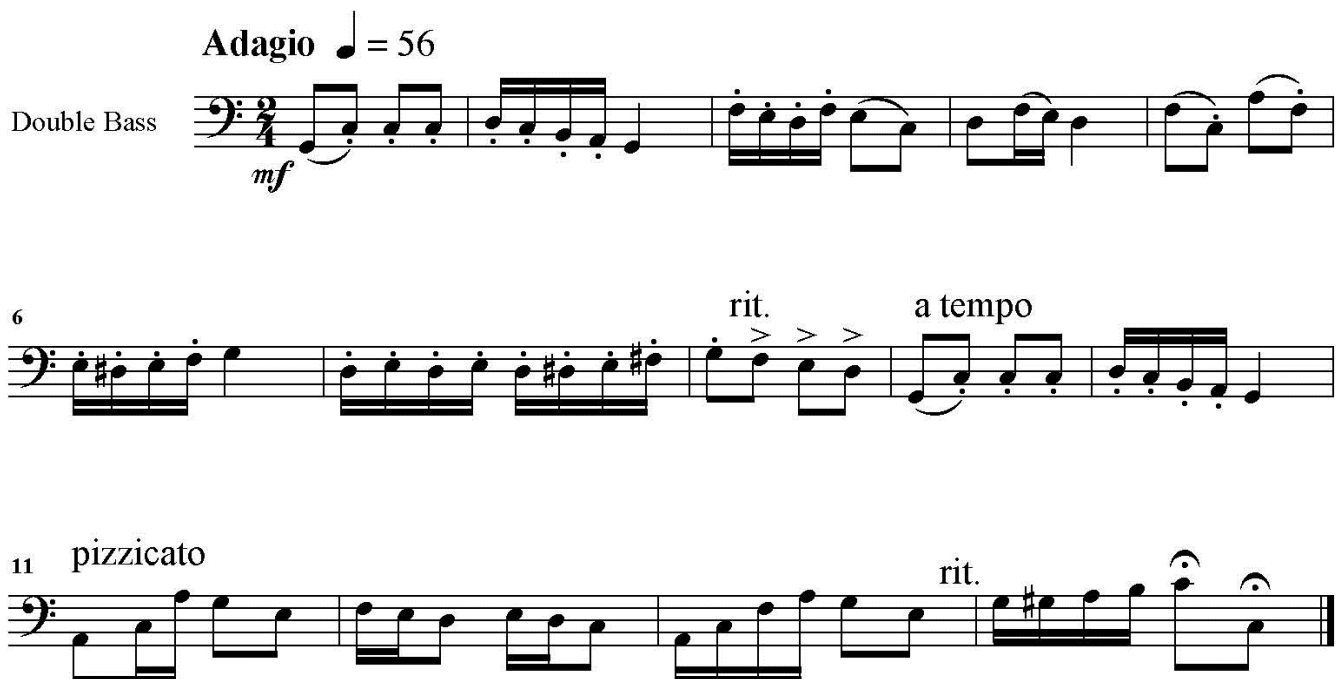
Adagio ♩ = 56

Double Bass

mf

6 rit. a tempo

11 pizzicato rit.

The musical score is written for Double Bass in 2/4 time, Adagio tempo (♩ = 56). It begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The first line contains measures 1-5. The second line starts at measure 6 and includes markings for *rit.* (ritardando) and *a tempo*. The third line starts at measure 11 and includes a *pizzicato* marking and another *rit.* marking. The score concludes with a double bar line.

Notice of any performance will be very much appreciated.

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 2011

Tekst	Muziek	Tijdsduur tekst	Tijdsduur muziek	Tijdsduur totaal
Inleiding		0:02:30		0:02:30
Piccolo		0:01:00		
	 Piccolo		0:00:10	0:01:10
Fluit		0:00:50		
	 Fluit		0:00:20	0:01:10
Hobo		0:00:50		
	 Hobo		0:00:20	0:01:10
Althobo		0:00:40		
	 Hobo Althobo		0:00:50	0:01:30
Klarinet		0:00:50		
	 Klarinet		0:00:30	0:01:20
Basklarinet		0:00:30		
	 Klarinettrio		0:00:30	0:01:00
Fagot		0:00:35		
	 Fagot		0:00:25	0:01:00
Contrafagot		0:00:30		
	 Fagottrio		0:00:45	0:01:15
Trompet		0:00:40		
	 Trompet		0:00:25	0:01:05
Waldhoorn		0:00:55		
	 Waldhoorn		0:00:20	0:01:15
	 Hoornkwartet		0:01:30	
Tuba		0:00:40		
	 Tuba		0:00:40	0:01:20
Contrabas		0:00:40		
	 Contrabas		0:00:30	0:01:10
	Parade		0:03:00	0:03:00
Totale tijd		0:11:10	0:10:15	0:21:25

Instrumentenparade

Deze muziek is bedoeld ter illustratie van het samenspel van de verschillende instrumenten uit het blazersensemble. In zo 'n muziekstuk hebben de diverse instrumenten een steeds veranderende rol. Soms hebben ze een solo, soms de melodie of begeleiding en soms hoeven ze een hele tijd niets te spelen. Dat alles bij elkaar geeft een muziekstuk zijn eigen karakter.

Het voorliggende stuk zou twee keer gespeeld kunnen worden. De eerste keer geeft de dirigent steeds nadrukkelijk aan welk instrument de hoofdrol heeft. Voor de tweede keer wordt aan het publiek gevraagd om ieder een bepaald instrument continu te volgen tijdens het spelen en ieder moet aangeven welk instrument dat voor hem/haar is. En als jouw instrument aan de beurt is steek je een arm in de lucht. En speelt het instrument een solo: twee armen in de lucht.

Instrumentenparade

3 min.

Arie van Hoek

Allegro maestoso, ♩ = 112

The musical score is arranged in 15 staves, each labeled with an instrument. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 2/4. The tempo is marked *Allegro maestoso* with a quarter note equal to 112 beats per minute. The dynamic marking *f* (forte) is present at the beginning of each staff. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and rests.

Flute 1
Flute 2
Oboe 1
Oboe 2
Clarinet in B \flat 1
Clarinet in B \flat 2
Bass Clarinet
Bassoon 1
Bassoon 2
Contrabassoon
Trumpet in B \flat
Horn in F 1
Horn in F 2
Bass Tuba
Double Bass

7

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

B \flat Cl. 1

B \flat Cl. 2

B. Cl.

Bsn. 1

Bsn. 2

C. Bn.

B \flat Tpt.

Hn. 1

Hn. 2

B.Tba.

D.B.

ff

p

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

B \flat Cl. 1

B \flat Cl. 2

B. Cl.

Bsn. 1

Bsn. 2
Tuba
p

C. Bn.
Double bass
p

B \flat Tpt.

Hn. 1
p

Hn. 2
p

B.Tba.
p

D.B.
p

Fl. 1
Fl. 2
Ob. 1
Ob. 2
B♭ Cl. 1
B♭ Cl. 2
B. Cl. *mf*
Bsn. 1 *mf*
Bsn. 2 *mf* Bassoon 2
C. Bsn. *mf* Contrabassoon *p*
B♭ Tpt.
Hn. 1
Hn. 2
B.Tba.
D.B.

Detailed description: This page of a musical score, numbered 20, contains staves for various instruments. The Flute (Fl. 1, 2), Oboe (Ob. 1, 2), B♭ Clarinet (B♭ Cl. 1, 2), and Trumpet (B♭ Tpt.) parts are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Bassoon (Bsn. 1, 2) and Contrabassoon (C. Bsn.) parts play a rhythmic pattern of eighth notes, starting with a *mf* dynamic. The Clarinet in B (B. Cl.) part also plays eighth notes, starting with a *mf* dynamic. The Horns (Hn. 1, 2) and Trombones (B.Tba., D.B.) parts play a similar rhythmic pattern. The Contrabassoon part ends with a *p* dynamic marking.

Fl. 1
Fl. 2
Ob. 1
Ob. 2
B \flat Cl. 1
B \flat Cl. 2
B. Cl.
Bsn. 1
Bsn. 2
Double bass
C. Bn.
B \flat Tpt.
Hn. 1
Hn. 2
B.Tba.
D.B.

mp
mf
f
p

Detailed description: This page of a musical score, numbered 25, contains 14 staves for various instruments. The Flute 1 and Flute 2 parts begin at measure 25 with a *mp* dynamic. The Oboe 1 and Oboe 2 parts play a melodic line starting at measure 25 with a *mf* dynamic. The Bassoon 1 part has a *p* dynamic. The Clarinet parts (B \flat Cl. 1, B \flat Cl. 2, and B. Cl.) enter at measure 25 with a *mf* dynamic. The Bassoon 2 part is marked as 'Double bass'. The Horn 1 and Horn 2 parts play a rhythmic pattern starting at measure 25 with a *p* dynamic. The Trombone and Double Bass parts also play a rhythmic pattern starting at measure 25 with a *p* dynamic. The score includes dynamic markings (*mp*, *mf*, *f*, *p*) and articulation marks such as accents and slurs.

31

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

B. Cl.

Bsn. 1

Bsn. 2

C. Bn.

B♭ Tpt.

Hn. 1

Hn. 2

B.Tba.

D.B.

mf

mf

Detailed description: This page of a musical score, numbered 31, contains 14 staves for various instruments. The woodwind section includes two flutes (Fl. 1 and Fl. 2), two oboes (Ob. 1 and Ob. 2), two B-flat clarinets (B♭ Cl. 1 and B♭ Cl. 2), one B clarinet (B. Cl.), one bassoon (Bsn. 1), one contrabassoon (C. Bn.), one B-flat trumpet (B♭ Tpt.), and two horns (Hn. 1 and Hn. 2). The brass section includes one baritone tuba (B.Tba.) and one double bass (D.B.). The score is written in a key signature of one flat (B-flat major or D minor) and a common time signature. The woodwinds and brass play rhythmic patterns, while the oboes have melodic lines starting in the third measure. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) for the oboes.

36

Fl. 1 *mp*

Fl. 2 *mp*

Ob. 1

Ob. 2

B \flat Cl. 1 *mf*

B \flat Cl. 2 *mf*

B. Cl. *f*

Bsn. 1 *f* *mf*

Bsn. 2 *f* *mf*

C. Bn. *mf*

B \flat Tpt. *f*

Hn. 1 *f* *ff*

Hn. 2 *f* *ff*

B.Tba. *f* *mf*

D.B. *f* *mf*

42

Fl. 1 *f*

Fl. 2 *f*

Ob. 1 *f* *mf*

Ob. 2 *f* *mf*

B♭ Cl. 1 *f* *mf*

B♭ Cl. 2 *f* *mf*

B. Cl. *mf*

Bsn. 1 *ff*

Bsn. 2 *ff*

Contrabassoon *ff*

C. Bn. *ff*

B♭ Tpt. *mf* *f*

Hn. 1 *mf* *ff*

Hn. 2 *mf* *ff*

B. Tba. *ff*

D.B. *ff*

Fl. 1
Fl. 2
Ob. 1
Ob. 2
B♭ Cl. 1
B♭ Cl. 2
B. Cl.
Bsn. 1
Bsn. 2
C. Bn.
B♭ Tpt.
Hn. 1
Hn. 2
B. Tba.
D. B.

mf *ff* *mf* *mf* *mf* *ff* *ff* *mf* *mf* *mf* *ff* *ff*

Detailed description: This page of a musical score, numbered 50, contains 14 staves for various instruments. The woodwind section includes two Flutes (Fl. 1, 2), two Oboes (Ob. 1, 2), two B♭ Clarinets (B♭ Cl. 1, 2), one B♭ Clarinet (B. Cl.), two Bassoons (Bsn. 1, 2), one Contrabassoon (C. Bn.), one B♭ Trumpet (B♭ Tpt.), and two Horns (Hn. 1, 2). The brass section includes one Baritone Trombone (B. Tba.) and one Double Bass (D. B.). The score features complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes, and rests. Dynamic markings such as *mf* (mezzo-forte) and *ff* (fortissimo) are used throughout. The key signature has one flat (B♭), and the time signature is 4/4. The page number '50' is located at the top left.

58 **Slow blues, $\text{♩} = 72$**

Fl. 1

Fl. 2 *mp*

Ob. 1

Ob. 2

B♭ Cl. 1 *mp*

B♭ Cl. 2 *mp*

B. Cl. *mp*

Bsn. 1 *mp*

Bsn. 2

C. Bn. *mp*

B♭ Tpt. *f*

Hn. 1 *ff*

Hn. 2 *ff*

B. Tba. *mp*

D. B. *mp* pizz.

66

Fl. 1 *mf*

Fl. 2 *p*

Ob. 1 *mp*

Ob. 2 *mp*

B \flat Cl. 1 *pp*

B \flat Cl. 2 *pp*

B. Cl. *p*

Bsn. 1 *pp*

Bsn. 2

C. Bn. *p*

B \flat Tpt. *pp*

Hn. 1 *pp*

Hn. 2 *pp*

B. Tba. *p*

D.B. *p*

Fl. 1

Fl. 2 *pp*

Ob. 1 *mf*

Ob. 2 *mf*

B \flat Cl. 1 *pp*

B \flat Cl. 2 *pp*

B. Cl.

Bsn. 1 *mf*

Bsn. 2 *mf*

C. Bn.

B \flat Tpt. *p*

Hn. 1 *p*

Hn. 2 *p*

B.Tba.

D.B.

Detailed description: This page of a musical score, numbered 73, contains staves for various instruments. The woodwind section includes two flutes (Fl. 1 and Fl. 2), two oboes (Ob. 1 and Ob. 2), two B-flat clarinets (B \flat Cl. 1 and B \flat Cl. 2), a B clarinet (B. Cl.), two bassoons (Bsn. 1 and Bsn. 2), a contrabassoon (C. Bn.), two B-flat trumpets (B \flat Tpt.), two horns (Hn. 1 and Hn. 2), a baritone tuba (B.Tba.), and a double bass (D.B.). The score is written in a key signature of two flats (B-flat major or D-flat minor) and a common time signature. Dynamics such as *pp* (pianissimo), *mf* (mezzo-forte), and *p* (piano) are indicated throughout. The woodwinds and brasses play melodic lines, while the strings (represented by the D.B. staff) provide a rhythmic accompaniment.

Allegro maestoso, ♩ = 112

81

Fl. 1: *mf* (measures 81-82), *f* (measures 83-88). First ending (1.) and second ending (2.) are marked.

Fl. 2: *f* (measures 83-88).

Ob. 1: *f* (measures 83-88).

Ob. 2: *f* (measures 83-88).

B♭ Cl. 1: *f* (measures 83-88).

B♭ Cl. 2: *f* (measures 83-88).

B. Cl.: *mf* (measures 83-88).

Bsn. 1: *ff* (measures 83-88).

Bsn. 2: *ff* (measures 83-88).

C. Bn.: *ff* (measures 83-88).

B♭ Tpt.: *f* (measures 83-88).

Hn. 1: *f* (measures 83-88).

Hn. 2: *f* (measures 83-88).

B.Tba.: *ff* (measures 83-88).

D.B.: *ff* (measures 83-88).

96

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

B \flat Cl. 1

B \flat Cl. 2

B. Cl.

Bsn. 1

Bsn. 2

C. Bn.

B \flat Tpt.

Hn. 1
mf

Hn. 2
mf

B.Tba.

D.B.

Notice of any performance will be very much appreciated.

© Arie van Hoek, Andelst, Holland, 1 november 2011